

R O Z P O R Z A D Z E N I E
PREZESA RADY MINISTRÓW
z dnia 12 kwietnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania funkcjonariuszom Inspekcji
Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz
Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa uprawnień do nakładania
grzywien w drodze mandatu karnego

Na podstawie art. 95 § 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lipca 2008 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 137, poz. 861 oraz z 2010 r. Nr 59, poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) art. 110, art. 111 i art. 118 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.²⁾), w zakresie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego;

2) art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.³⁾), w zakresie określonym w art. 73 ust. 1 pkt 3 tej ustawy;”;

2) w § 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) art. 84 – 86 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690 i Nr 171, poz. 1016);”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Donald Tusk

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1431 i Nr 244, poz. 1454.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 672, Nr 152, poz. 1017 i 1018, Nr 217, poz. 1427 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 126, poz. 715, Nr 217, poz. 1280, Nr 224, poz. 1340, Nr 230, poz. 1370 i Nr 240, poz. 1431.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 230, poz. 1511 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 122, poz. 696 i Nr 171, poz. 1016.

Sprawdzono pod względem prawnym i redakcyjnym:

Prezes Rządowego Centrum Legislacji
Maciej Berek

Dyrektor Departamentu Rady Ministrów
Hanka Babińska

04/04rch

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie ma na celu uaktualnienie odesłań wskazanych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 137, poz. 861 oraz z 2010 r. Nr 59, poz. 369) oraz umożliwienie nakładanie kar za wykroczenia określone w art. 118 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.).

Obecnie obowiązujący przepis § 2 pkt 1 zmienianego rozporządzenia odsyła do art. 110 –112 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, podczas gdy art. 112 dotyczący nakładania kary grzywny za nieprzestrzeganie wymagań sanitarnych w handlu okrężnym (obwoźnym, obnośnym) środkami spożywczymi lub używkami oraz za wprowadzanie do obrotu środków spożywczych zabronionych w takim handlu, został uchylony z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 105). W związku z uchyceniem art. 112 ww. ustawy, należy zmienić § 2 pkt 1 ww. rozporządzenia przez usunięcie odesłania do tego przepisu.

Wprowadzenie do zmienianego przepisu odesłania do art. 118 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń umożliwi funkcjonariuszom Inspekcji Weterynaryjnej nakładanie mandatów karnych za określone wykroczenia wymienione w tym artykule, np. za usuwanie części zwierzęcia przed wykonaniem badania poubojowego, niepoddanie mięsa badaniu, jeżeli takie badanie jest wymagane lub wprowadzaniu do obrotu mięsa bez wymaganego oznakowania i świadectwa.

Zmiana zaproponowana w § 2 pkt 2 nowelizowanego rozporządzenia wynika z konieczności aktualizacji odesłania do przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.). W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 105) art. 73 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności

i żywienia otrzymał nowe brzmienie. Obecnie w art. 73 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy wymieniona jest Wojskowa Inspekcja Sanitarna, nie zaś Inspekcja Weterynaryjna. Zachodzi więc konieczność zmiany przedmiotowego przepisu przez odesłanie do art. 73 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, w którym wymieniona jest Inspekcja Weterynaryjna. Wprowadzenie proponowanej zmiany wynika z konieczności dalszego umożliwienia funkcjonariuszom Inspekcji Weterynaryjnej nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za określone wykroczenia, wymienione w art. 100 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, np. za używanie do produkcji lub wprowadzanie do obrotu środków spożywczych po upływie terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości lub za niewykonywanie czynności w zakresie identyfikacji dostawców lub odbiorców żywności wbrew obowiązkowi określonemu w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463).

Konieczność dokonania zmiany brzmienia pkt 8 w § 3 nowelizowanego rozporządzenia wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 120, poz. 690, z późn. zm.), która zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, z późn. zm.). Zgodnie z art. 84 – 86 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, kto popełnia czyny w nich określone podlega karze grzywny.

W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina utrzymano sankcje uprzednio zawarte w art. 30, 31 i 33 ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. Ponadto w art. 86 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina wprowadzono nowe regulacje, ustalające karę grzywny za:

1) podawanie w zgłoszeniu niezgodnych ze stanem faktycznym informacji o lokalizacji uprawy winorośli oraz uprawianych tam odmianach odmian winorośli przeznaczonej do pozyskiwania winogron do wyrobu wina gronowego lub moszczu winogronowego przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu;

2) niedokonywanie korekty zgłoszenia, w przypadku otrzymania decyzji zakazującej wyrabianie wina z winogron pozyskanych z działki ewidencyjnej lub jej części;

3) nieprzekazanie informacji o terminie zbioru winogron, w przypadku otrzymania decyzji zakazującej wyrabianie wina z winogron pozyskanych z działki ewidencyjnej lub jej części lub przekazywanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym;

4) wyrabianie wina z winogron pozyskiwanych z upraw winorośli bez uzyskania wpisu do ewidencji;

5) umieszczanie na etykiecie wina nazwy odmiany winorośli lub roku wyrobu wina bez posiadania certyfikatu wydanego przez upoważnioną jednostkę certyfikującą.

Po wystąpieniu o rozpatrzenie projektu przez Komisję Prawniczą albo o zwolnienie z obowiązku rozpatrzenia projektu przez tę Komisję, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przekaze przedmiotowy projekt ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych celem nadania sprawie biegu określonego w art. 95 § 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie jest objęta przepisami prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622), projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie art. 7 ww. ustawy.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej

w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie został ujęty w programie prac legislacyjnych Prezesa Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie oddziaływać będzie na funkcjonariuszy Inspekcji Weterynaryjnej i Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz podmioty prowadzące przedsiębiorstwa sektora spożywczego produkujące żywność pochodzenia zwierzęcego i podmioty działające na rynku wina.

Wykaz podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną, pozostających pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej, jest udostępniony na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie skutkowało zwiększeniem wydatków ani zmniejszeniem dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

W związku z powyższym przedmiotowa regulacja nie podlega wymogom, o których mowa w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157 poz. 1240, z późn. zm.).

Stosownie do przepisu art. 100 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, grzywny nałożone w drodze mandatu karnego przez funkcjonariuszy posiadających uprawnienia kontrolne stanowią dochód budżetu państwa.

Wysokość grzywien nałożonych przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w latach 2009 i 2010 wyniosła odpowiednio: 240.050 zł i 203.750 zł.

Z uwagi na to, że sankcje karne określone w art. 84 – 86 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina zostały w dużej części przeniesione z ustawy poprzednio obowiązującej, natomiast wprowadzone nowe sankcje karne dotyczą niewielu producentów, przewiduje się, że wysokość wpływów do budżetu, pochodzących z grzywien nałożonych przez

funkcjonariuszy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie porównywalna do wpływów w roku 2010.

Wysokość grzywien nałożonych przez Inspekcję Weterynaryjną w latach 2009 i 2010 wyniosła odpowiednio: 154.790 zł i 168.370 zł.

Zmiana zaproponowana w § 2 pkt 2 nowelizowanego rozporządzenia ma na celu przywrócenie wcześniej istniejącej możliwości nakładania grzywny za wykroczenia opisane w przepisach ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Jednocześnie wprowadzenie możliwości nakładania grzywny za wykroczenia opisane w art. 118 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń rozszerza kompetencje Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie nakładania grzywien w nieznaczny sposób. Biorąc pod uwagę powyższe przewiduje się, że wysokość wpływów do budżetu, pochodzących z grzywien nałożonych funkcjonariuszy Inspekcji Weterynaryjnej będzie porównywalna do wpływów w roku 2010.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, ponieważ umożliwi dyscyplinowanie podmiotów zajmujących się produkcją i wprowadzaniem na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz działających na rynku wina, którzy naruszali przepisy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz przepisy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

W konsekwencji nastąpić powinna poprawa bezpieczeństwa i jakości produkowanej żywności, co zwiększy wiarygodność i konkurencyjność polskich producentów.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przesłany w ramach konsultacji społecznych do związków zawodowych pracowników weterynarii oraz organizacji społeczno-zawodowych, w tym m. in. do:

- 1) Krajowej Izby Lekarsko–Weterynaryjnej,
- 2) Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej,
- 3) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii,
- 4) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius” ,
- 5) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Techników Weterynarii „ESKULAP” ,
- 6) Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna” ,
- 7) Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona” ,
- 8) Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 9) Krajowej Rady Izb Rolniczych,
- 10) Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 11) Rady Gospodarki Żywnościowej,
- 12) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” ,
- 13) Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni” ,
- 14) Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP ,
- 15) Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników,
- 16) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 17) Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY” ,
- 18) Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska” ,
- 19) Federacji Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych.

W toku konsultacji społecznych uwagę do projektu zgłosiła Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna. Uwaga ta dotyczyła wprowadzenia możliwości nakładania grzywny w drodze mandatu karnego przez funkcjonariuszy Inspekcji Weterynaryjnej za wykroczenie opisane w art. 85 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U.

z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.), tj. uchylanie się od obowiązku informowania powiatowego lekarza weterynarii o każdym przypadku padnięcia bydła, owcy lub kozy. Uwaga Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej nie została uwzględniona.

Art. 97 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia określa przesłanki do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego. W ocenie projektodawcy, w przypadku popełnienia wykroczenia, o którym mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, żadna z trzech przesłanek wskazanych w art. 97 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (schwytywanie sprawcy wykroczenia na gorącym uczynku lub bezpośrednio po popełnieniu wykroczenia; stwierdzenie popełnienia wykroczenia naocznie pod nieobecność sprawcy, a nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu; stwierdzenie popełnienia wykroczenia za pomocą przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego, a sprawca nie został schwytyany na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, i nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu) nie może zajść. Nie ma zatem potrzeby umożliwienia nakładania przez funkcjonariuszy Inspekcji Weterynaryjnej grzywny w drodze mandatu karnego.

Wykroczenie to będzie karane w drodze postępowania zwyczajnego na podstawie wniosku o ukaranie.